

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty są podobne do tych podniesionych w sprawach T-478/17 *Mutualidad de la Abogacía i Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji*, T-481/17 *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno i SFL/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji*, T-482/17 *Comercial Vascongada Recalde/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji*, T-483/17 *García Suárez i in./Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji*, T-484/17 *Fidesban i in./Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji*, T-497/17 *Sánchez del Valle i Calatrava Real State 2015/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji* oraz T-498/17 *Pablo Álvarez de Linera Granda/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji*.

Skarga wniesiona w dniu 27 września 2017 r. – Anabi Blanga / EUIPO – Polo/Lauren (HPC POLO)

(Sprawa T-657/17)

(2017/C 437/40)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Gidon Anabi Blanga (Meksyk, Meksyk) (przedstawiciel: adwokat Sanmartín Sanmartín)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: The Polo/Lauren Company LP (Nowy Jork, Nowy Jork, Stany Zjednoczone)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „HPC POLO” – zgłoszenie nr 13 531 462

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie R 2368/2016-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 21 września 2017 r. – Alkarim for Trade and Industry / Rada

(Sprawa T-667/17)

(2017/C 437/41)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Alkarim for Trade and Industry LLC (Tal Kurdi, Syria) (przedstawiciele: adwokaci J.P. Buyle oraz L. Cloquet)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2017/1245 z dnia 10 lipca 2017 r. w sprawie wykonania decyzji 2013/255/WPZiB dotyczącej środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii w zakresie, w jakim dotyczy ona skarżącej;
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2017/1241 z dnia 10 lipca 2017 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii w zakresie, w jakim dotyczy ono skarżącej;
- obciążenie Rady kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi przez skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący oczywistego błędu w ocenie okoliczności faktycznych, jako że Rada nie przedstawiła żadnych dowodów na okoliczność, iż skarżąca jest syryjskim konglomeratem, uznanym na arenie międzynarodowej.

Zdaniem skarżącej powyższe twierdzenie Rady jest całkowicie błędne i świadczy o szeregu nieścisłościach w ustaleniach faktycznych po stronie Rady.

Skarżąca twierdzi ponadto, że dowiodła, iż nie jest dużą spółką, ale należy do grupy małych i średnich przedsiębiorstw zgodnie z definicją przyjętą w ustawodawstwie europejskim, oraz że nie jest podmiotem cieszącym się renomą na arenie międzynarodowej.

Twierdzi również, że Rada nie wzięła pod uwagę ani wyroku z dnia 6 kwietnia 2017 r., *Alkarim for Trade and Industry/Rada* (T-35/15, niepublikowany, EU:T:2017:262), ani wyroku z dnia 11 maja 2017 r., *Abdulkarim/Rada* (T-304/15, niepublikowany, EU:T:2017:327), w których to wyrokach Sąd stwierdził nieważność sankcji zastosowanych wobec, odpowiednio, skarżącej oraz Waela Abdulkarima ze względu na oczywiste błędy w ocenie, które popełniła Rada.

2. Zarzut drugi, dotyczący ogólnej zasady proporcjonalności w zakresie, w jakim:

- zaskarżone środki oznaczają koniec obecności skarżącej na arenie międzynarodowej, jako że transakcje z europejskimi dostawcami i klientami stanowią istotną część jej działalności handlowej;

- zaskarżone środki powodują, że wiele obecnych umów skarżących stało się niemożliwych do wykonania, co w sposób nieuzasadniony skutkuje powstaniem jej odpowiedzialności umownej lub quasi-umownej z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania wobec jej klientów i kontrahentów. Zdaniem skarżącej tego rodzaju sankcja jest zupełnie nieproporcjonalna.

3. Zarzut trzeci, dotyczący nieproporcjonalnego naruszenia prawa własności oraz prawa do wykonywania działalności zawodowej, z uwagi na to, że wskutek przyjęcia omawianych sankcji Rada siłą rzeczy naruszyła prawo własności skarżącej, jak również jej prawo do prowadzenia działalności gospodarczej z naruszeniem pierwszego protokołu dodatkowego do Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności. W ocenie skarżącej nie można pozbawić jej prawa do nieskrępowanego korzystania z jej majątku i swobody gospodarczej, co uzasadnia stwierdzenie nieważności zaskarżonych środków w zakresie, w jakim one jej dotyczą.

4. Zarzut czwarty, dotyczący nadużycia władzy w zakresie, w jakim reżim syryjski nie odczuwa żadnych skutków zaskarżonych środków przyjętych przez Radę, oraz w zakresie, w jakim skarżąca nigdy nie była zależna od jakichkolwiek osób sprawujących aktualnie władzę. W związku z tym skarżąca jest zdania, że decyzja Rady o nałożeniu na nią sankcji są bezpodstawa oraz niepoparta żadnymi dowodami, zaś sankcje nie są wymierzone w reżim syryjski, ale – z nieznanymi dla niej przyczyn – w samą skarżącą.

5. Zarzut piąty, dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia przewidzianego w art. 296 akapit drugi Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE). W tym względzie skarżąca podnosi, że przedstawione przez Radę uzasadnienie zaskarżonych środków jest niejasne i w żaden sposób nie odnosi się do jakichkolwiek konkretnych dowodów, które pozwoliłyby skarżącej na poznanie powodów, dla których uznano ją za „syryjski konglomerat, uznawany na arenie międzynarodowej, powiązany z Waelem Abdulkarimem, który został umieszczony w wykazie jako wiodący biznesmen działający w Syrii”.

Skarga wniesiona w dniu 11 października 2017 r. – Man Truck & Bus / EUIPO – Halla Holdings (MANDO)

(Sprawa T-698/17)

(2017/C 437/42)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Man Truck & Bus AG (Monachium, Niemcy) (przedstawiciel: Rechtsanwalt C. Röhl)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Halla Holdings Corp. (Yongin-si, Korea Południowa)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający: Halla Holdings Corp.

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „MANDO” – zgłoszenie nr 11 276 144

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 13 lipca 2017 r. w sprawie R 1919/2016-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesiony zarzut

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 12 października 2017 r. – Cypr / EUIPO – Papouis Dairies (Papouis Halloumi)

(Sprawa T-703/17)

(2017/C 437/43)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Republika Cypryjska (przedstawiciele: V. Marsland, Solicitor oraz S. Malynicz, QC)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Papouis Dairies LTD (Nikozja, Cypr)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający: Papouis Dairies LTD